

התיקון הכללי

עשרת המזמורים של רבי נחמן מברסלב

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם זה שמו נאה לו

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים והוא פגם הברית, רחמנא ליצילן

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה בכל הענינים בגשמיות וברוחניות אשרי מי שיאמדם בכל יום

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל. רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

תפילה קצרה לפני התיקון הכללי

ועל דעתם ועל פונתם אני אומר כל אלו העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אזכה לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה שצאמר בהם ספר תהלים, שהם: אשרי, ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה. שהם שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש.

ובזכות וכח הנשי נשמות הקדושים האלו במלואם, שהם אל אלהים (כזה): אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שהם עולים במספר תפ"ה, כמספר תהלים. בכח אלו הנשמות תזכני לתקון הברית שהוא תקון הכללי אמון:

מיוסד ע"פ התפילה של רבי נתן מברסלב זי"ע וכדאי לאומרו לפני תיקון הכללי.

התקשרות ויחוד

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שזכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

פרק ט"ז

אמרתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיר נספיקם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ליהנה מנת חלקי וכוסי אתה תומיד גורלי: חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: אברך את יהנה אשר יעצני אף לילות יסרני כליותי: לשויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: טלכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשירי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: לתודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

פרק ל"ב

אלדוד משפיל אשרי גשוי פשע כסוי חטאה: באשרי אדם לא יחשב יהנה לו עון ואין ברוחו רמיה: גכי הסרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהנה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי (צריך להפסיק מעט – עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג) מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשפילך ואורך בדרך זו תלך אינצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום כל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהנה חסד יסובבנו: יא שמחו ביהנה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

פרק מ"א

אלמנצח מזמור לדוד: באשרי משפיל אל דל ביום רעה זמלטהו יהנה: ג יהנה ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איבי: ד יהנה יסעדנו על ערש דני כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יהנה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחן ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט ידבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יהנה חנני ונקימני ואשלמה להם: יב זאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג אני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: ד ברוך יהנה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

פרק מ"ב

אלמנצח משפיל לבני קרח: כבאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: ה אלה אצורה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ומה תשתוחחי נפשי ותקמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על בן אפרד מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוך כל משברך וגליך עלי עברו: ט יומם יצוה יהנה חסדו ובלילה שירו עמי תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב: יא כרצח בעצמותי חרפוני צורכי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תקמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

פרק נ"ט

אלמנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ג הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ד הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ה כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהנה: ו בלי עון ורצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ז ואתה יהנה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ח ישובו לערב יקמו ככלב ויסובבו עיר: ט הנה יביעון בפייהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: י ואתה יהנה תשחק למו תלעג לכל גוים: יא ואלך אשמרה כי אלהים משגבי: יב אלהי חסדי יקדמי אלהים יראני בשררי: יג אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגנו אדוני: יד חטאת פיו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: ט פלה בחמה פלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: ט וישובו לערב יקמו ככלב ויסובבו עיר: ט ומה יביעון לאכל אם לא ישבעו וילינו: ז ואני אשיר ענן וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: ח אני אליך אומרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

פרק ע"ז

אֶלְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מִזְמוֹר: כִּי קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים (באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם) וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: לְבִיּוֹם צָרָתִי אֲדֹנִי דְרָשְׁתִּי יְדִי לִלְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג מֵאֲנָה הַנֶּחֱם נִפְשִׁי: ^אאֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיתָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סִלָּה: ^בהֶאֱחִזְתִּי שְׁמֵרוֹת עֵינֵי נִפְעָמָתִי וְלֹא אֲדַבֵּר: ^גחֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ^דאֲזַכְרָה נְגִינָתִי בְלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיתָה וְיִחַפֵּשׁ רוּחִי: ^ההִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנִי וְלֹא יִסִּף לְרָצוֹת עוֹד: ^והֶאֱפֵס לְנִצָּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֶמֶר לִדָּר וְדָר: ^זהִשְׁכַּח חֲנוּת אֶל אִם קָפֵץ בָּאֵף רַחֲמָיו סִלָּה: ^חוְאֶמֶר חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת יָמַי עָלִיוֹן: ^טאֲזַכְּרוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְרָה מִקֶּדֶם פְּלֶאֶף: ^ייְהִיגִיתִי בְּכָל פִּעֲלָךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיתָה: ^{יא}אֱלֹהִים בְּקוֹדֶשׁ דְּרָכָךְ מִי אֶל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: ^{יב}אֵתָה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעַת בְּעַמִּים עוֹד: ^{יג}נִצַּלְתָּ בְּנוֹרָע עַמְּךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סִלָּה: ^{יד}רְאוּף מֵיָם אֱלֹהִים רְאוּף מֵיָם יַחֲלִיו אֵף יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת: ^{טו}חֲזַרְמוֹ מֵיָם עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שִׁחָקִים אֵף חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: ^{טז}קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגָּל הָאִירֹו בְּרָקִים תִּבֵּל רִגְזָה וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ: ^{יז}בָּיִם דְּרָכָךְ וְשִׁבְלֶךָ בְּמֵיָם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: ^{יח}נִחִיתָ כִּצְאָן עַמְּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

פרק צ'

אִתְפַּלֵּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנִי מַעֲוֹן אֵתָה הֵייתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: ^אבְּטָרָם הָרִים גָּלְדוּ וְתַחֲוִלָּל אָרֶץ וְתַבֵּל וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אֵתָה אֵל: ^בתִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד דָּכָא וְהֶאֱמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: ^גכִּי אֵלָף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ^דהִנֵּרְמַתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כְּחִצִּיר יִחְלָף: ^הבְּבִקְרָה יִצִּיץ וְחִלָּף לְעָרֵב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: ^וכִּי כְלִינוּ בְּאֶפֶר וּבַחֲמָתָךְ נִבְהַלְנוּ: ^זהִשְׁתַּחֲוִיתָנוּ לְנִגְדֶךָ עֲלִמְנוּ לְמֵאֹר פְּנֶיךָ: ^חכִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כְּלִינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ הַגָּה: ^טיָמֵינוּ שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוּרָתָהּ שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עֲמַל וְאִין כִּי גִז חִישׁ וְנִעְפָּה: ^ייָמֵינוּ יוֹדַע עוֹ אֶפֶר וּכְיָרְאָתָךְ עִבְרָתְךָ: ^{יא}לְמַנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבָּא לִבֵּב חֲכָמָה: ^{יב}יָשׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהַנֶּחֱם עַל עֲבֹדֶיךָ: ^{יג}שִׁבְעֵינוּ בְּבִקְרָה חֲסִדָּךְ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: ^{יד}שְׁמַחְנוּ כִּימֹות עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רַעֲה: ^{טו}יָרָאָה אֵל עֲבָדֶיךָ פִּעֲלָךְ וְהִדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם: ^{טז}יְהִי נָעַם אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

פרק ק"

אִהוּדוֹ לִיהוָה קָרְאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ^אבְּשִׁירוֹ לֹו וּמָרוּ לֹו שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: ^בהִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יְהוָה: ^גדְרָשׁוּ יְהוָה וְעוֹז בְּקָשׁוֹ פָּנֵי תַמִּיד: ^דיִזְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עֲשֵׂה מִפְתִּיו וּמִשְׁפָּטֵי פִיו: ^היִרְעוּ אֲבָרָהֶם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ^והוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטֵיו: ^זיִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֵלָף דּוֹר: ^חאֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וְשִׁבְעוּתוֹ לִישָׁחֵק: ^טוַעֲמִידָה לְיַעֲקֹב לְחֹק לִישְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: ^ילֹא אֶמֶר לְךָ אֶתֵּן אֶת אָרֶץ כְּנַעַן חֲבֵל נַחֲלָתְכֶם: ^{יא}בְּהִיּוֹתָם מָתִי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְנָרִים בָּהֶם: ^{יב}יְהִיגִיתִי בְּמִיָּה אֶל גּוֹי מִמְּלִכָה אֶל עַם אֲחֵר: ^{יג}לֹא הֵנִיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם וְיִזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: ^{יד}אֵל תִּגְעֹז בְּמִשְׁחִי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעֹז: ^{טו}וְיִקְרָא רַעֲב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטָּה לֶחֶם שֹׁכֵר: ^{טז}שִׁלַּח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: ^{יז}עֲנוּ בְּכָל רִגְלוֹ בְּרִזָּל בָּאָה נִפְשׁוֹ: ^{יח}עַד עַתָּה בָּא דְכָרוּ אֶמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: ^{יט}שִׁלַּח מֶלֶךְ וְתִתִּירָהּ מִשַּׁל עַמִּים וְיִפְתָּחָהּ: ^כאֲשֶׁמוּ אֲדוֹן לְבִיתוֹ וּמִשַּׁל בְּכָל קִנְיָנוּ: ^{כא}לְאַסֵּר שָׂרֵיו בְּנִפְשׁוֹ וְחִקְנֵיו יַחֲכִים: ^{כב}וְיִבָּא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאָרֶץ חָם: ^{כג}וְיִפָּר אֶת עַמּוֹ מֵאֹד וְיַעֲצִמָהּ מִצְרָיו: ^{כד}הִפָּךְ לָבָם לְשׁוֹא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדּוֹ: ^{כה}שִׁלַּח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: ^{כו}שְׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאָרֶץ חָם: ^{כז}שִׁלַּח חֹשֶׁף וְיַחֲשֹׁף וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: ^{כח}הִפָּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וְיָמַת אֶת דָּגָתָם: ^{כט}שָׂרָף אֶרְצָם צַפְרָדַיִם בְּחִדְרֵי מְלָכֵיהֶם: ^ללֹא אֶמֶר וְיִבָּא עָרֵב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: ^{לא}נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרְצָם: ^{לב}וְיִהְיֶה גִפְנָם וְתַאֲנָתָם וְיִשְׁכַּר עֵץ גְּבוּלָם: ^{לג}אֶמֶר וְיִבָּא אֶרְבָּה וְיִלָּק וְאִין מִסְפָּר: ^{לד}וְיִאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם וְיִאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: ^{לה}וְיִהְיֶה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרְצָם רִאשִׁית לְכָל אוֹנָם: ^{לו}וְיִצְיֵאֻם בְּכֶסֶף וְתָהֵב וְאִין בְּשִׁבְטֵיו כֹּחֶשׁל: ^{לז}שְׁמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם כִּי נָפַל פָּחַדָם עֲלֵיהֶם: ^{לח}פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְפָּר וְאֵשׁ לְהָאִיר לִילָה: ^{לט}שָׁאֵל וְיִבָּא שָׁלוֹם וְלֶחֶם שְׂמִים יִשְׁבִּיעֵם: ^מפָּתַח צוּר וְיִזְבּוּ מֵיָם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נִהָר: ^{מא}כִּי יִזְכֹּר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרָהֶם עַבְדּוֹ: ^{מב}וְיִצְאָה עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: ^{מג}וְיִתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וְעַמִּל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: ^{מד}בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הִלְלוּהָ:

פרק קל"ז

אֲעֵל נְהִירוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: לְעַל עֲרֻכִּים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּנֻרוֹתֵינוּ: לְכִי שָׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוֹכֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה שִׁירֵנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: לְאִיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶד: הֲאִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: לְתַדְבֵּק לְשׁוֹנֵי לֶחֶפֶי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא אֲעֵלָה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי: לִזְכֹּר יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הִסּוֹד בָּהּ: לִפְתַּח בְּכָל הַשְׁדּוּדָה אֲשֶׁרִי שְׂיִשְׁלֵם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגִמְלָתִי לָנוּ: לְאֲשֶׁרִי שְׂיִאֲחֹז וְנִפְּץ אֶת עַלְלִיךָ אֶל הַסֵּלַע:

פרק ק"נ

אֲהַלְלֶנּוּהָ תִּלְלוּ אֶל בְּקֻדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזָו: לְהַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ: לְהַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר: לְהַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: לְהַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: לְכָל הַנְּשִׁמָּה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּהָ:

אחרי התיקון הכללי

מי יתן מציון לשועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

ותשועת צדיקים מיהוה מעתה בעת צרה:

ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים וישיעם כי חסו בו:

תפילה לאחר התיקון הכללי, שישד רבי נתן

“אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי: יַעֲרֹב עָלַי שִׁיחִי, אֲנַכִּי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר, בְּנִבְל עֲשׂוֹר וְזָמְרוּ לוֹ: אֱלֹהִים, שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִבְל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי נִבְל, עָלִי הַגִּינוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שְׁמִיחָתִי יְהוָה בְּפִעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּנּוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשִׁמּוֹת, רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֶרָה, עוֹרְנֵי וְחַנּוּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחִסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, שְׂאֲזֹכָה לְעוֹרֵר וּלְהוֹצִיא וּלְגַלּוֹת כָּל הַעֲשָׂרָה מִיַּי נְגִינָה שְׂנַאֲמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלָּים. וּבִזְכוּת אֱלֹהֵי הַעֲשָׂרָה קִפִּיטָל תְּהִלָּים שְׂאֲמַרְתִּי לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם כְּנֻגַּד עֲשָׂרָה מִיַּי נְגִינָה שְׂנַאֲמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלָּים, שֶׁהֵם: אֲשֶׁרִי, בְּרַכָּה, מִשְׁכִּיל, שִׁיר, נְצוּחַ, נְגוּן, תְּפִלָּה, הוֹדָאָה, מִזְמוֹר, הַלְלוּהָ.

בִּזְכוּת הַמִּזְמוֹרִים וּבִזְכוּת הַפְּסוּקִים וּבִזְכוּת תְּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וְנִקְדוּתֵיהֶם וְשִׁמְעֵיהֶם וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם, מִרְאשֵׁי תְבוֹת וּמִסּוֹפֵי תְבוֹת, וּבִזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם עִם כָּל הַעֲשָׂרָה צַדִּיקִים שִׁיִּסְדּוּ סֵפֶר תְּהִלָּים, וּבִזְכוּת הַצַּדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם, נִחַל נֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ רַבֵּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגְאָ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֲשֶׁר גָּלָה וְתָקַן לִזְמַר אֱלֹהֵי הַעֲשָׂרָה קִפִּיטָל תְּהִלָּים בְּשִׁבְלֵי תַקּוּן הַבְּרִית וּבִזְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּים,

תּוֹכְנֵי וְתַחֲנִנֵי שְׂאֲזֹכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהוֹצִיא כָּל הַטְּפוֹת קָרִי שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין בְּרָצוֹן, (אִם אוֹמֵר תִּיקוּן הַכִּלְלִי חֵס וּשְׁלוֹם בְּשִׁבְלֵי מְקָרָה שְׁנוּדָמָן לוֹ בְּאוֹתוֹ הַלֵּילָה יֹאמַר: וּבִפְרָט כָּל הַטְּפוֹת שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי בְּלִילָה הַזֹּאת, עַל יְדֵי מְקָרָה לִילָה שְׁקָרָה לִי בַּעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים), כָּלֵם אֲזֹכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחִמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְכַחֲךָ הַגְּדוֹל, לְהוֹצִיאֵם מִתְּקִלְפוֹת וּמִהִסְטֵרִין אֲחֻרָנִין, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ וְנִתְּפְּזְרוּ וְנִפְּצוּ וְנִדְּחוּ לָשֵׁם, וְאֶל יְדִחַ מְמָךְ נִדַּח.

וְתַכְנִיעַ וְתִשְׁבֵּר וְתַהַרֵּג וְתַעֲקֹר וְתַכְלֶה וְתַבְטֵל כָּל הַתְּקִלְפוֹת וְכָל הַרוּחִין וְשִׁדִּין וְלִילִין, שֶׁנִּפְּעִשׂוּ וְנִבְרָאוּ וְנִוָּצְרוּ עַל יְדֵי אֱלֹהֵי הַטְּפוֹת שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה, וְתַסִּיר מֵהֶם חַיִּיתָם, וְתוֹצִיא וְתַגְּזֹל מֵהֶם הַחַיִּית דִּקְדָּשָׁה וְכָל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁבָּלְעוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל חַי וְקַיִם, חַי הַחַיִּים, מְלֶאךָ רַחֲמִים, הִדֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף זְכוּת תְּמִיד, הַחֲפִץ חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהַטִּיב. אָבִי אָבִי, גּוֹאֲלִי וּפּוֹדִי, יִדְעָתִי יְהוָה יִדְעָתִי, כִּי אֲנִי בַּעֲצָמֵי הַחַיִּיב וְהַפּוֹשֵׁעַ, אֲפִלּוּ בְּהַמְּקָרוֹת שֶׁנִּנְדָּמְנוּ לִי בְּשׁוּגָג, כִּי לֹא שְׁמַרְתִּי אֶת הַמַּחֲשָׁבָה כָּלֵל, וְהִרְהַרְתִּי בַּיּוֹם, עַד שֶׁבִּאתִי לְיַד טְמֵאָה בְּלִילָה, וְעַל יְדֵי זֶה קָלַקְלַתִּי מֵהַ שֶׁקָּלַקְלַתִּי, וְגִרְמַתִּי מֵהַ שֶׁגִּרְמַתִּי, וְשִׁחַתְתִּי מֵהַ שֶׁשִּׁחַתְתִּי.

אוי אוי אוי, אויך על נפשי, אוי לנפשי, כי גמלתי לי רעה. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, האלהים מצא את עוני. הנני לפניך באשמה רבה, הנני לפניך מלא בולשה וכלמה, מלא טנופים ולכלוכים, מלא תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לכנות בו עצם הרחמנות שלי, כי רע ומר, כי נגע עד הנפש.

מר לי מאד אבי שבשמים, מר לי מאד רבון כל העולמים, ראה אנחתי ואנקתי, כי נפשי מרה לי מאד, עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות מעצם מרירות נפשי אשר עד גבהי שמים יגיע, כי קצתי בחיי למה לי חיים כאלה, חיים מרים ומרורים ממות. "את קבעת כוס התרעלה שתיית מצית" נפשי:

רבנו של עולם, אתה לבד ידעת, רבוי ועצם הפגמים הגדולים העצומים והנוראים, שנעשים על ידי זה בכל העולמות, ועתה איך אוכל לתקן זאת, ובמה יזכה נער כמוני לתקן את אשר שחתתי. אך אף על פי כן ידעתי ואני מאמין באמונה שלמה כי אין שום יאוש בעולם כלל, ועדין יש לי תקווה, ועדין לא אבדה תוחלתי מיהוה, כי "חסדי יהוה כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיו":

על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים והחסידים האמתיים, ואלהי כל ישראל, אלהי הראשונים והאחרונים, שתרחם עלי ותעשה את אשר בחרתיך אלך ואת משפטך אשר, ותכף את יצרי להשתעבד לך, ותגער בהיצר הרע, ותגרשו ממני מעתה ועד עולם. ותשמרני ותצילני ותפלטני מעתה מכל מיני הרעויות רעים, וממחשבות רעות, ומפגם הראות, ומפגם הדבור, ותצילני מעתה מכל מיני פגם הבדית שבעולם, במחשבה דבור ומעשה, ותהיה עמי תמיד ותשמרני ותצילני ממקרה בין ביום ובין בלילה מעתה ועד עולם:

אבינו, מלך אל חי וקיים, גואל חזק, שטחתי אליך כפי, הצל הצל, הושיעה הושיעה, הצל לקוחים למות, הצל נרדף וחיב כמוני, הצילני מן השאול תחתיות, תן לי תקווה ולא אבד חס ושלום, כי "מה בצע בדמי בך דתי אל שחת, היודך עפר, היגיד אמתך. דלו עיני למרום, אדני עשקה לי, ערבני. ערב עבדך לטוב, אל יעשקני ידים".

כי אין לי שום כח אלא בפי, אין לי שום מנוס ומבטח כי אם עליך לבד, על חסדיך העצומים לבד, על רחמיך הגדולים, על חמלתך האמתית, על חנינותיך הנצחיות, ועל כח וזכות הצדיקים, ששמרו את הבדית בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו. בהם תמכתי יתדותי, בהם אשען ואסמך, בזכותם וכתם אבטח ואקנה, "כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת".

אָהָה יהוה מלטיני, אָהָה יהוה פדני, ראה מסכן כמוני, טורף בלב ימים, "תהום אל תהום קורא לקול צנוניך, כל משכבך וגלך עלי עברו. צוד צדוני כצפור, איבי חנם. צמחו בבור חיי, וידו אבן בי. צפו מים על ראשי, אמרתי נגזרתי. קראתי שמך יהוה מבור תחתיות". קראתי שמך יהוה מבור תחתיות:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, מלא רחמים, מלא חסד חנם, מלא חנינות, מלא רחמנות, מלא טוב, מלא רצון, כבר קבלנו עלינו לקרא אליך תמיד, והנני מקיים קבלתנו, והנני קורא אליך ממקום שפל כזה, ממקומות מגלים כאלה, "מעמקים קראתיך יהוה", מעמקי עמקים, "מן המצר קראתי יי, ענני במרחב יי".

ואם בעוונותינו הרבים ירדנו למקום שירדנו, וירדנו עכשו בעקבות משיחא למקומות נמוכים ולשפלים מאד מאד, שלא ירדו ישראל לתוכם מעולם, כמו שכתוב: "ותרד פלאים, אין מנוחם לה". אף על פי כן, אין אנו מיאשים עצמינו חס ושלום בשום אופן בעולם כלל, כי כבר הבטחנו להשיבנו ממצולות ים, כמו שכתוב: "אמר אדני, מבשן אשיב, אשיב ממצולות ים", וכתוב: "ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם, לא מאסתיים ולא געלתים לכלתם, להפך בריתי אתם, כי אני יהוה אלהיהם":

רבנו של עולם! פתח פירך לאלם כמוני, ותשלח לי דבורים ממעון קדשך מן השמים, באפן שאוכל לנצח אותך, לרצות ולפיס אותך, שתקבל ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים את אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרתי לפניך, כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, ואף על פי שאיני יודע לכוון שום כונה מהכונות העצומות והנוראות שיש באלו העשרה מזמורים, יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהא חשוכה לפניך האמירה בפה לבד, כאלו השגתי וכונתי כל הסודות והכונות שיש בהם ויהיו אמרי לרצון לפני אדון כל.

והנני משליך ייבי עליך, והנני מקשר עצמי לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט להצדיק יסוד עולם, נחל נבע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, וכותו יגן עלינו אמן, ועל דעתם ועל כונתם אמרתי כל אלו העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכתם אנופה לעורר ולגלות כל העשרה מיני גנייה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש.

ובכוחות וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם אל אלהים (כזה): אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד הי"י יו"ד מ"ם, שהם עולים במספר תפ"ה (ארבע מאות שמונים וחמש), כמספר תהלים. בכח אלו השמות תוכני להוציא כל הטפות קרי לבטלה מבטן הקלפה שבלעם, אשר מספר שמה עם האותיות עולה תפ"ה, שהיא בקלפה כנגד קדשת ספר תהלים,

ובכח אלו העשרה מזמורי תהלים תעורר השני שמות הקדושים אל אלהים, ותהרג ותשבר ותכניע ותעקר ותכלה ותבטל את הקלפה הזאת שבלעם, ותכריח אותה להפליט כל הטפות הקדושות מבטנה וקרבנה, ותמחה שמה וזכרה מן העולם, ותקים מקרא שכתוב: "חיל בלע ויקיאנו, מבטנו יורישנו אל". ותהרג כל הקלפות שנבראו על ידי אלו הטפות, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה, וכל הניצוצות הקדושות שבלעו על ידי פגם חטא זה, כלם תוציאם ותחזיר ותקבצם בקדושה שנית.

ותוכנו לקבל עלינו על מלכות שמים באהבה תמיד, ונזכה לעסק כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים באמת ובלב שלם, באפן שנוכה לברא גופים וכלים קדושים לכל הנשמות דאזלן ערטילאין על ידי עוונותינו הרבים, על ידי פגם הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה.

רבנו של עולם, אמיץ כח ורב אונים, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים באפן שנוכה לתקן פגם הברית, פגם טפי המוח, בין מה שפגמנו בזה בשוגג, בין במזיד, בין באנס, בין ברצון, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח, ונזכה לתקן כל הפגמים בשלמות בחיינו, בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה,

(ואם יהיה בזמן אמירת תיקון הכללי על קברו הקדוש של רבי נחמן מברסלב יאמר: ובזכות הצדיק הזה השוכן פה, צדיק יסוד עולם, נחל גובע מקור חכמה, אשר אני מכתת רגלי וטלטלתי עצמי בטלטול הקשה בשביל לבוא הנה להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה, אשר הבטיחנו בחיי הקדושים, לעמד בעזרתנו סלה תמיד, כשנבוא על קברו הקדוש ונתן פרוטה לצדקה ונאמר אלו העשרה קפיטל תהלים, והנה עשיתי מה שמטל עלי, עשה מה שעליך).

ומחל לי וסלח לי וכפר לי על כל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ופשעתי ופשעתי לפניה ברמ"ח איברי והס"ה גידי, במחשבה דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר כחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך בפגם הברית, שהוא כלל כל התורה כלה, "והרע בעיניך עשיתי" מנעורי עד היום הזה.

על הכל תמחל ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. "הרב בבסי מעוני, ומחטאתי טהרני. תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני ומשלג אלבין. תשמיעני שלשון ושמחה, תגלנה עצמות דכית הסתר פניך מחטאי, וכל עונתי מחה". מחה פשעי למענך כאמור: "אנכי אנכי הוא מוחה פשעך למעני, וחטאתיך לא אכור".

ותמלא עלי ברחמים, ותהיה בעזרי תמיד, בזכות וכח הצדיקים האמתיים, ותשמרני ותצילני תמיד, ותתן לי כח להתגבר על יצרי ולכוף ולשבר את תאוותי, ולא אפגם עוד מה שפגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה, אם און פעלתי לא אוסיף, כי כבר הבטחתנו, שגם על זה מועיל תפלה ובקשה, להנצל להבא ברחמיך האמתיים מן היצר הרע וכת דילה,

(ואם יהיה על קברו הקדוש של רבי נחמן מברסלב בזמן אמירת התיקון הכללי יאמר: ובפרט על מקום ציון הקדוש הזה, עזרני בזכות הצדיקים הגנויים פה), ורחם עלי ותן לי כח וגבורה מאתך, שאזכה להתגבר ולכבש את יצרי תמיד, עד שאזכה ברחמיך לגרשו ולסלקו ולבטלו מעלי לגמרי מעתה ועד עולם, כי כבר "כלו ביגון חיי, ופשנותי באנחה. כשל בעוני כחי, ונעצמי עששו", עד אשר "כשל כח הסבל".

רחם עלי, אבי אב הרחמן, רחם עלי שומע תפלה, חוס וחמל עלי שומע צעקה, שומע אנחה, שומע אנקה. רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, "אל יפל דמי ארצה" לפניה, אל תתן לשחת נפשי, "הצילני מדמים אלהים אלהי תשובתי, תרצן לשוני צדקתך", חוסה עלי כרב רחמיך, כרב חסדיך, יהמו נא מעיך וחנינותיך על עולוב נפש כמוני, על נרדף כמוני, על מלכלך בחטאים כמוני, על חסר דעה חסר עצה כמוני, כי לך לבד עיינינו תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, "דלוי עיני למרום", עזר נא הושיעה נא, חוס וחמל נא עלי, והושיעני לשוב אליך בתשובה שלמה באמת ובלב שלם, ואזכה להיות תמיד כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, "כחסדך חגי, ואשמרה עדות פיר. לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי".

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השמחה והחידוה, אשר לפניה אין שום עצבות כלל לעולם, כמו שכתוב: "הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו", שתעזרני ברחמיך העצומים, ותוכני להיות בשמחה תמיד. משמח נפשות עגומים, שמח נפשי האמללה מאד, העלובה מאד, העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד.

הסר ממני גגון ואנחה, "שמח נפש עבדך, כי אליך יהוה נפשי אשא. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני". שבעני מטובך, ושמח נפשי בישועתך, וטהר לבי לעבדך באמת. "עורה כבודי, עורה הנבל וכנור, אעירה שחר".

זכני לכל העשרה מיני נגינה דקדשה, שהם מכניעים ומתקנים פגם הברית, כאמור: "אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות יסדוני כליותי: לדוד משכיל, אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: בית והון נחלת אבות, ומיהוה אשה משכלת: יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: אצורה נגינתי בלילה, עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: היאכל תפל מבלי מלח, אם יש טעם בריר חלמות. פן תתן לאחרים הודך, ושנותיר לאכזרי, ולא אמר איה אלהי עשי, נותן זמירות בלילה: שקר החן והקבל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל".

ונאמר: "הללויה, הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו. הללוהו בגבורותיו, הללוהו כרב גדלו. הללוהו בתקע שופר, הללוהו בנבל וכנור. הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים וענב: הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה. כל הנשמה תהלל יי, הללויה".

רבנו של עולם, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקרר פזונו מבין הגוים, ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, וקבץ נדחינו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו, וקם בנו מקרא שכתוב: "ושב יהוה אלהיך את שביתך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך. והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשיתה, והיטיבך והרבך מאבותיך".

ונאמר: "נאם אדני יהוה, מקבץ נדחי ישראל, עוד אקבץ עלי לנקבציו". ונאמר: "בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס". ותמהר ותחיש לנאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה את בית קדשנו ותפארתנו, והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, כמו שכתוב: "ופדוי יהוה ישכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם, ששון ושמחה ישיגו ונסו גגון ואנחה".

ונאמר: "כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלון, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו כף". ונאמר: "כי נחם יהוה ציון, נחם כל חרבותיה, וישם מדרבה כעדן וערבתה כגן יהוה, ששון ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה. שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב. אור ורע לצדיק, ולישרי לב שמחה. שמחו צדיקים ביהוה, והודו לזכר קדשו". אמן נצח סלה ועד.

תפילה קצרה אחר התיקון הכללי

זאת התפילה מצאנו באמתחת הכתבים, והיא מעט הפמות ורב האיכות:

רבנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא, לעלא מן פלא, ולית לעלא מנר, דלית מחשבה תפיסא בר פלל. ויקר – דומיה תהלה; ומרומם על כל ברכה ותהלה.

אותך אדרש, אותך אבקש, שתתתך חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות עד ההשתלשלות שלי, במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות. ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת; כפי רצון מבחר הברואים: לבלי לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך. רק לדבק במחשבות זכות, צחות וקדושות בעבודתך באמת, בהשגתך ובתורתך.

הט לבי אל עדותיך ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה, תשועת אדני בקרף עין, לאור באור החיים, כל ימי חיותי על פני האדמה; ואזכה לחידש נעורי, הימים שעברו בחשך להחזירם אל הקדשה. ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי: בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם אדני ולבקר בהיכלו, כלו אומר כבוד. אמן נצח סלה ועד.

היכל הקודש • חסידות ברסלב • gif.github.io/Web/tikkun-haklali-148